

«Du må vise at du virkelig bryr deg»: Om hvordan en traumebevisst tilnærming kan implementeres i musikkterapeutisk arbeid med ungdom

(F) Presentasjon av forskning

Foredragsholdere

Christine Wilhelmsen, musikkterapeut ved Stendi Barnevern/Oslo Kommune Uteseksjonen
Viggo Krüger, førsteamanuensis ved Griegakademiet – Institutt for musikk, Universitetet i Bergen;
leder for GAMUT

Sammendrag

Barn og unge som er tilknyttet barnevernet er mer utsatt for overveldende traumatiske opplevelser enn andre (Kayed et al., 2015). Forskning viser at vedvarende eksponering for overveldende opplevelser, kombinert med manglende reguleringsstøtte eller omsorgssvikt i tidlig barndom, kan føre til at hjernens utvikling blir forstyrret, såkalte *utviklingstraumer* (Nordanger & Baarud, 2014). Dersom barnet ikke får hjelp og støtte til emosjonell regulering kan dette videre utvikle seg til psykiske og fysiske helseplager i voksen alder (Felitti & Anda, 2010). En traumebevisst tilnærming i terapi handler blant annet om å skape trygge relasjoner og å legge til rette for mestring og emosjonell regulering. Fra norsk forskning på musikkterapi vet vi at musikkterapeuter som arbeider med barn og unge kan bidra med en form for reguleringsstøtte (Krüger et al., 2018). Musikkterapiaktiviteter som improvisasjon, låtskriving, bandspilling og fremføring kan være med å hjelpe barn til å uttrykke følelser og skape nye deltakelsesmuligheter. Dette understøttes av internasjonal forskning, som dokumenterer at musikkterapi er med og støtter utvikling av relasjoner og tillit (Gold et al., 2018). Det aktuelle foredraget tar utgangspunkt i arbeidet med en artikkel der fokuset er traumebevisst tilnærming i musikkterapi, med fokus på hvilke forutsetninger som må til for etableringen av tillit i musikkterapeutisk relasjon med ungdom. Artikkelen bygger på analysearbeid med datamateriale innhentet gjennom semistrukturerte intervjuer med 11 ungdommer som er eller har vært tilknyttet barnevernet, og som har deltatt i musikkaktiviteter ledet av musikkterapeut. Foredraget vil presentere kvalitative funn i form av eksempler fra praksis og vi vil søke å belyse hvordan en traumebevisst tilnærming kan implementeres i musikkterapeutisk arbeid, med fokus på etableringen av en trygg og tillitsfull relasjon.

Referanser

- Felitti, V. J. & Anda, R. F. (2010). *The relationship of adverse childhood experiences to adult medical disease, psychiatric disorders, and sexual behavior: Implications for healthcare*. I R. Lanius & E. Vermette (Red.), *The Hidden Epidemic: The Impact of Early Life Trauma on Health and Disease* (pp. 77–87). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Gold, C., Saarikallio, S. H. & McFerran, K. (2018). *Music therapy*. I R. Levesque (Red.), *Encyclopedia of Adolescence*. Berlin, Germany: Springer.
- Kayed, N. S., Jozefiak, T., Rimehaug, T., Tjelflaat, A. M. & Wichstrøm, L. (2015). *Resultater fra forskningsprosjektet Psykisk helse hos barn og unge i barnevernsinstitusjoner*. Regionalt kunnskapssenter for barn og unge – psykisk helsevern, NTNU.
- Krüger, V., Nordanger, D. Ø. & Stige (2018). Music therapy: Building Bridges Between a Participatory Approach and Trauma-informed Care in a Child Welfare Setting. *Voices – A World Forum of Music Therapy*. DOI: 10.15845/voices.v18i4.2593
- Nordanger, D. & Braarud, H. C. (2014). Regulering som nøkkelbegrep og toleransevinduet som modell i en ny traumepsykologi. *Tidsskrift for Norsk psykologforening*, 51(7), 531-536.